

risikerer at støde lidt an mod det anstands- og sædvanemæssige i et Ordførerskab ved ikke at fremdrage alle de Indvendinger, der vistnok i ret rigt Maal kunde gøres mod de enkelte Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag. Dels ere de imidlertid saa gammelkendte, at det sikkert er unødvendigt atter at drage dem frem her, og dels tror jeg, at det efter det Ønske, som vistnok deles af mange, ogsaa af den høje Regering, om at det maatte blive muligt, at Lovforslaget i Aar kunde gennemløbe alle Stadier, vilde være daarlig handlet af mig at give Anledning til, at en Debat om Sagen ved denne Lejlighed antog større Dimensioner.

Jeg mener derfor at kunne undlade at fordybe mig i mange af de Ting, der ofte tidligere ere komne frem, og at kunne indskrænke mig til at henvise til Udvalgets ret udførlige Betænkning, der tillige er ledsaget af de i de to foregaaende Aar afgivne Betænkninger, thi derved vil man sikkert uendelig meget lettere komme til Klarhed over den Stilling, som Udvalget indtager til denne Sag, end gennem en mat Gengivelse af, hvad der allerede er bekendt. Hvad angaar de Bemærkninger fra de tvende Mindretal, som findes i Betænkningen, skal jeg afholde mig fra at berøre dem, indtil de ærede Ordførere for Mindretallene selv have haft Lejlighed til at udtale sig. Jeg tror derfor i alt Fald i Øjeblikket at kunne indskrænke mig til med nogle faa Ord at anbefale de af Flertallet under Nr. 4 og 5 stillede Ændringsforslag, ved hvis Vedtagelse man vil kunne fjerne de Vanskeligheder, der i enkelte Tilfælde, jeg tror at kunne sige i *ganske* enkeltstaaende Tilfælde, have vist sig at klæbe ved den nuværende Ordning, og gøre det paa en saa lidt revolutionerende Maade, at den gamle, den i Aarhundreder tilvante Form for Ægteskabs Stiftelse, ikke berøres, og at man undgaar at saare de religiøse Følelser, som vort Folks store Flertal knytter til Ægteskabet, samtidig med at man indrømmer en Frihed i hele Forholdet, som sikkert fra mange Sider vil paaskønnes. At Flertallets Forslag mulig er præget af et virkeligt Frisind, der staar i en ret skarp Modsætning til det Tvangssystem, der gennem Regeringsforslaget søges indført, det kan der neppe være Tvivl om, thi efter Flertallets Forslag gives der alle og enhver fuldstændig Frihed til efter eget Ønske, eget Valg og egen Trang at lade sit Ægteskab stifte enten ad borgerlig eller ad kirkelig Vej. Samtidig gives der Præsterne en længe ønsket

og stærkt tiltrængt Frihed overfor Vielse af fraskilte og en ganske vist ved Appel til Biskoppen begrænset Frihed overfor Vielser, der i øvrigt af religiøse Grunde kunne besvære deres Samvittighed. Og endelig gives der de ægteskabssøgende, der maatte føle sig generede af den Præsterne indrømmede Frihed, Adgang til at benytte en anden Præst end deres egen. Kort sagt, Flertallets Forslag hæver paa en Gang de praktiske Vanskeligheder, der i enkelte Tilfælde have vist sig ved den nu bestaaende Ordning, og giver ved Siden deraf al den Frihed, som er forenelig med lovordnede Tilstande. Flertallet tror derfor med fuld Fortrøstning at kunne anbefale det høje Ting at vedtage de af det stillede Ændringsforslag under Nr. 4 og 5.

S. Jensen: Det Mindretal, hvortil jeg hører, er ganske enigt med den ærede Ordfører og det øvrige Udvalg om, at det vil være uheldigt paa det nuværende Tidspunkt at føre nogen lang Forhandling om det foreliggende Lovforslag, hvis det skal lykkes at naa til en Omændring af den nugældende Ægteskabslovgivning i indeværende Rigsdagssamling; thi da maa Bestræbelserne sikkert gaa ud paa at blive hurtigt færdige her og prøve, om det kan lykkes at naa til et Resultat i et Fællesudvalg. Jeg skal derfor paa Mindretallets Vegne fatte mig ganske kort og kun gøre ganske enkelte Bemærkninger. I det ærede Flertals Betænkning fremsættes den Paastand, som jo flere Gange er fremsat her mundtligt, at ikke blot en stor Del, men Flertallet af det danske Folk er imod Indførelsen af borgerligt Ægteskab. Denne Paastand forekommer mig noget ovovet, noget dristig, den hviler, saa vidt jeg kan skønne, egentlig kun paa en Sætning. For 2 Aar siden, da vi havde Lovforslaget til Behandling her i Tinget, kunde der fra Flertallets Side henvises til indkomne Adresser med, jeg tror 62,000 Underskrifter. Ved Undersøgelsen af disse Underskrifter kom jeg til det Resultat, at mange af dem ingen Vægt havde, af den Grund, at de vare afgivne af mindreaarige, men selv om man den Gang syntes at kunne finde nogen Støtte i dem, mener jeg i hvert Fald, at deres Betydning nu er, om ikke helt, saa for største Delen afkræftet ved, hvad der senere er sket i denne Sag. Der er nemlig siden den Tid foretaget 2 Valg. Der er afholdt almindelige Folketingsvalg, og mig bekendt blev ikke en eneste Kandidat vraget af den Grund, at han, da Lovforslaget var til Behandling i Folke-